

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ४० ॥

॥ मुग्नावरची जुनी ओवी ॥

॥ वस्तु खासी होय या रायाची ॥

॥ वस्तु खासी होय रायाची । काहीनाही भंगणार जराभर ॥ घृ ॥

॥ ऐका गोळकाचं खरं । नाशीक वस्ती देहीवर ।

नजरी नाही दिसणार जराभर । गुणं रूप येईन देहीवरं ।

॥ चौ येशीचं एकच घरं । येशीवर उभाआहे येशकर

मायच्या पोटी जीव येतो । नाही खबरं...॥

॥ बम्हा विष्णु तिरनयनं । करतीन मोजब्याचे काम ।

मोजब्यात नाही आपनं ॥

॥ तुम्ही पुंजता पाषाणाचे देव । त्यात नाही आहे जीवं ।

भेटनं या कुडीत, कुडीतला शिवं ॥ ०४ ॥

॥ पिसे झालो भैस नामी । आमच काय करन कोणी ?

भैस होय सबदेहेचा धनी ॥

॥ जे जायचे ते गेले । जावुन भाजुन आणन सारे ।

अंबर करन देह पिंडाले ॥ ०६ ॥

भजने :- ॥ अंबर करा नरदेही । महाराजा महीमा आहे गा तुही ॥

॥ अमर पदाची वासना/वाणी । पुरवा पुरवा महाराजा निर्वाण/चकपाणी ॥

शब्दार्थ :- वस्तु :- अविनाशी केवळ आत्मा, निरंजन आत्मा या निरंजन धन्याची/रायाची वस्तु ही खासी आहे. ही वस्तु भर्णार नाही जराभर कारण की : या वस्तुस जन्म-मृत्यु नसुन ही अविनाशी वस्तु अहीन अजात आहे. । **नाशीक वस्ती :-** सत रज तम गुण व त्यांचे राजे यांची या देहीचा राजा निरंजनाची वस्तु असलेल्या राहुटी करून राहणा-या राहुच्या वस्तीत राहुन वम्हा विष्णु शंकर मोजब्याचे काम करत राहतात. ही तिन देवांच्या तिरकुटांची वस्ती नाशीवंत आहे । **चौयेशीच एकच घर :-** रथुल सुक्ष्म कारण व महाकारण ऐसे चार देहाच्या वेशीच हे एकच देहघर ।

पिसे:- वेडा भक्तीभाव

॥ ओवी नं. ४९ ॥

॥ मुग्नावरची जुनी ओवी ॥

॥ आकाश वाणी बोले धनी ॥

॥ आकाशवाणी... बोले धनी हो, चवथा खुम्म निर्वाण ॥ घृ ॥

॥ दोहीत मोडा बा लवकरी । येवुन नांदा भुम्मेवरी ।

चुकवा चौ-यांशीची फेरी ॥

॥ यवग गेले मोघमं । नाही पाहीला चौथा खुम्म ।

सावळ्या नंद ये धावुनं ॥

॥ गिरजा देह, जीव अंबर । लवकर ये बा सारंगाधरं ।

अवघ्या देहा करा अंबर ॥

॥ निरंजनी, भेटी देता । मुजसा आहे हो, अवधुता ।

चुकवा यमपुरीच्या वाटा ॥ ०४ ॥

भजने :- ॥ हा होय चवथा खुम्म । धनीदेव उभा आहे निर्वाण ॥

॥ चवथा खुम्म आहे जागृत । आकाशवाणी गर्जला हा द्युत ॥

॥ आकाश वाणी गरजला । बिर्दासाठी देव धावुन आला ।

॥ आकाश वाणी गरजला । आपल्या बिर्दावर निर्वाण/देव उभा राहीला ।

॥ निर्वाणाची ज्योत उभी राहली सोहंम् । या ज्योतीन अवधी मदत, केली पुर्ण ।

॥ ज्योत भली हो, ज्योत भली, उभी आहे ताजतं । ज्योतीचा अवतार कृष्णदेव, उभे सावंग्यातं ॥ ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥